

ת"פ 38490/11/22 - מדינת ישראל נגד רון דקל אהרן (עצור/אסיר בפיקוח)

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 38490-11-22 מדינת ישראל נ' אהרן(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 515210/2022

בפני	כבוד השופט דרור קלייטמן
מאשימה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד טל חיים- לשכת תביעות פתח תקווה
נגד	
נאשם	רון דקל אהרן (עצור/אסיר בפיקוח) באמצעות ב"כ עו"ד ניצן ביילין

החלטה

רקע

1. בתאריך 17.11.22, הוגש כתב אישום המייחס לנאשם ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונהיגה פוחזת של רכב.
2. יחד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
3. בתאריך 22.11.22, הגיעו הצדדים להסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונהיגה בקלות ראש.
4. בתאריך 23.11.22, שוחרר הנאשם ממעצרו למעצר בית, בין היתר לנוכח תיקון כתב האישום והודאתו. לאחר שהוגש ערר על החלטה זו ובהסכמת הצדדים, נקבע בתאריך 29.11.22 כי המעצר יעובה באיזוק אלקטרוני.
5. בתאריך 6.12.22, נקבע כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן וכן חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. כן נקבע מועד לדיון לצורך טיעונים לעונש ליום 30.4.23.
6. בתאריך 6.2.23, הוגשה בקשת הנאשם לחזרה מהודאה.
7. בתאריך 27.3.23, התנהל דיון בבקשה זו.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ הנאשם, עו"ד ניצן ביילין, הצביע על כך שהודאת הנאשם ניתנה חמישה ימים לאחר שהוגש נגדו כתב האישום ועוד בהיותו עצור מאחורי סורג ובריח, לראשונה בחייו. שחרורו ממעצר התאפשר הודות להודאתו. לטענת הנאשם, מעת שהודה, פנה שוב ושוב לעורכי הדין שייצגו אותו בבקשה להוכיח את אי נכונות האמור בכתב האישום וזאת למרות הודאתו בפני בית המשפט. הוא הצביע על כך שאנו מצויים בשלב בו לא נעשה עדיין דבר, הנאשם לא זומן לשירות המבחן או לממונה על עבודות השירות ולא סוכם בין הצדדים כל דבר בעניין העונש, לכן לא נטען לטעון כי הנאשם מנסה להשיג רווח טקטי כל שהוא במעשיו. הוא הפנה לנסיבות האירוע וטען כי יש בהן על מנת להצביע כי יש ממש בטענות הנאשם ולכן יש לאפשר לו את יומו בבית המשפט על מנת להוכיחן.

9. מנגד, ב"כ המאשימה, עו"ד טל חיים, הפנתה לתגובת המאשימה בכתב ולכך שאין כל בסיס לבקשת הנאשם והיא עומדת בניגוד לפסיקת בתי המשפט בעניין זה. היא מצביעה על כך שבסופו של דבר הנאשם לא שוחרר ממעצרו בתנאים להם ציפה וזהו המניע שלו לחזרה מהודאתו ולכן יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

המסגרת המשפטית

10. סעיף 153(א) 1982 לחסד"פ שכותרתו "חזרה מהודאה", קובע כי: **"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".**

11. בהתאם לאמור בסעיף זה, נדרשים נימוקים מיוחדים על מנת לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

12. באשר לנימוקים אלו, נקבע על ידי בית המשפט העליון כי אין מדובר ברשימה סגורה (ע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל, 20.03.2014).

13. בע"פ 3754/91 מדינת ישראל נ' ד"ר קאסם סמאחת 14.11.91, נקבע כי: **"בבוא בית המשפט לשקול, אם לתת לנאשם רשות לחזור בו מהודאתו לפני גזר הדין, לא די, לדעתי, בבירור השאלה, אם ההודאה ניתנה בשעתה מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם. סבורני, כי גם אם השתכנע בית המשפט בכך, עוד עליו לשאול עצמו, מהי הסיבה הכנה והאמיתית אשר מביאה את הנאשם לבקש את החזרה מן ההודאה. אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חסותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא**

להכביד תמיד במשקלם של אותם "נימוקים מיוחדים", הנדרשים בסעיף 153(א) הנ"ל. ער אני לכך, כי גישה זו עלולה לפתוח פתח לנאשמים להתחרט על הודאתם, ואף נתתי דעתי על הפגיעה של "רוחב לב" זה בניהולו התקין של הדיון ועל שיבוש סדריו של בית המשפט. אולם כשנשקל הצורך למנוע רעות אלה, לעומת הדרישה לעשיית צדק, חייבת לנטות כפה של האחרונה, חרף "המחיר" שמשלם הציבור כתוצאה מזה".

14. עוד נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון כי יש לתת חשיבות לשאלת "מבחן העיתוי". ולפיו, ככל שבקשתו של הנאשם לחזור בו מהודאתו מוגשת בשלב מוקדם יותר של ההליך הפלילי, כך פוחת החשש מפני מניפולטיביות וניצול לרעה של ההליך, ולכן במקרים אלה, על פי רוב, בית המשפט ינקוט בגישה המקלה יותר עם הנאשם.

הכרעה

15. לאחר שבחנתי את נסיבות בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו למול המבחנים שנקבעו לכך בפסיקת בית המשפט העליון, הגעתי למסקנה כי מתקיימים בעניין זה אותם נימוקים מיוחדים המאפשרים את חזרת הנאשם מהודאתו.

16. ההודאה ניתנה בשלב מוקדם של ההליך, אמנם לאחר הכרעת דין, אך כאשר הכרעת דין זו ניתנה חמישה ימים בלבד לאחר הגשת כתב האישום, בעוד הנאשם במעצר. אמנם הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן וכן לקבלת חוות דעת מממונה על עבודות השירות, אולם עדיין לא זומן אליהם.

17. גם באשר למניע, הרי שהודאתו של הנאשם ניתנה ללא כל הסכמות לעונש. מאז ההודאה לא השתנה כל נתון באופן מהותי, כך שיש בו על מנת לתלות את המניע המניפולטיבי לכאורה של הנאשם. יש לזכור כי ההודאה ניתנה על ידי נאשם המצוי במעצר לראשונה בחייו, וכפי שטען בא כוחו, מיד ובסמוך לאחר מכן העלה טענות בדבר חפותו ללא שהבין כי בהודאתו נסתתמו האפשרויות להוכיח טענות אלו. לא ניתן להצביע על רוח כלשהוא שנגרם לנאשם בשלב זה לנוכח חזרתו מההודאה. אולי אף להיפך, הנאשם מצוי זה תקופה לא קצרה בתנאי איזוק אלקטרוני, הדיון בעניין עונשו היה צפוי בעת הקרובה וניהול הוכחות עלול אך להאריך את ההליך המשפטי.

18. אוסיף עוד כי הנאשם הופיע בפניי במספר דיונים, באחר מהם אף ללא ייצוג והתרשמתי כי טענותיו בכל הנוגע לרצונו לחזור בו מהודאתו, כנות ואינן מניפולטיביות.

19. לנוכח האמור לעיל, אני מתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

20. הדיון שנקבע לתאריך 30.4.23, מבוטל.
 21. ב"כ הנאשם יגיש כפירה מפורטת והתייחסות לעדי התביעה עד ליום 16.4.23.
 22. דיון לצורך שמיעת הראיות יתקיים בפני כבוד השופט מורנו בתאריך 11.6.23, החל מהשעה 11:30.
 23. הנאשם מוזהר בחובת התייצבותו וכי באם לא יתייצב, ניתן יהיה לשמוע את הדיונים בהיעדרו.
 24. המזכירות תעביר החלטה זו לידי כבוד השופט מורנו.
 25. המזכירות תעביר את ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.
- ניתנה היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.